

(Vervolg van blz. 5)

houden van de zeevisserij te Zeebrugge, door het creëren van meer ligplaatsen en het verzekeren van de diepte bij laag water en de coördinatie dienaangaande.

Een overleg tussen beide ministeries zou er toe helpen het wantrouwen en de onzekerheid waarin de Zeevisserij te Zeebrugge zich bevindt weg te werken.

Al deze maatregelen zouden er kunnen toe bijdragen de zeevisserij van een gewissen ondergang te redden.

Tot daar deze nuttige tussenkomst.

HET ANTWOORD VAN DE MINISTER

Gedurende meer dan 20 minuten beantwoordde Minister Lavens de verschillende sprekers waaronder Dries Claeys, Raoul Bonnel, E. Vansteenkiste van Oostende, Willem Content van Blankenberge en F. Vandamme van Brugge, na eerst een diepgevoelde rouwhulde gebracht te hebben. Aan de slachtoffers van de B-604.

Dit antwoord verschijnt volgende week in Het Visserijblad, vakblad van onze reders en vissers.

ZAL HET STELSEL VAN QUOTAREGELING BIJ AANVOER VAN VIS MOETEN HERZIEN WORDEN ?

Wij hebben van in de aanvang er op gewezen dat het vaststellen van quotas voor bepaalde soorten vis zoals haring, tong, schol, kabeljauw in de visserij een ganse ontreddering zou brengen en aanleiding tot veel moeilijkheden.

Steeds zijn we voorstander geweest van het vergroten van de netmazen om de kleine vis zoveel mogelijk te beschermen, het verbieden van bepaalde visgronden gedurende bepaalde maanden van het jaar en desnoods een gans jaar.

Verder zouden alle landen aan de Noordzee alle visserij binnen de 12 mijlzone zowel voor eigen als voor andere vissers moeten verbieden met vaartuigen van 50 Bruto Ton en meer dan 200 P.K.

Zodoende zou men veel nuttiger en doelmatiger werk hebben verricht dan nu.

Want de beperking is er op haring, schol, tong, kabeljauw, enz..... Wie zou ons durven zeggen dat de controle hierop minutieus en daadwerkelijk kan uitgevoerd.

Het heeft integendeel aanleiding gegeven tot een zoveel mogelijke verkoop in de zwarte markt met al de nadelige gevolgen op de prijsvorming, de handel en de reders zelf, die maar al te weinig beseffen welke nadelen dit alles met zich brengt.

DE TOESTAND IN HOLLAND

Nu de tongvissers daar geen tong meer mogen aanvoeren en 'n tongverbod is uitgevaardigd die ons **dunkens nog geen strafbare mogelijkheden** met zich brengt (zie ons artikel van 28 november) is er zowel in Den Helder als in Urk een aktie ontstaan waarover de IJmuiders Courant ons hiernavolgende schrijft.

LOSSERS EN SORTEERDERS SLUITEN ZICH AAN BIJ AKTIE

TONGVISSERS VAREN NIET UIT

De Helderse vissers zullen in navolging van hun Urker kollega's deze week niet ter visvangst gaan. Dit naar aanleiding van het verbod verder nog tong te vangen. De Urker vishandel zal geen vis kopen van vissers die, ondanks de aktie, toch vis aanvoeren, aldus is in een vergadering van de Vereniging van Vishandel op Urk besloten. Andere groepen, zoals lossers en sorteerdere sloten zich bij de boycot-aktie aan.

Het is volgens de Urker vissers

iet mogelijk om de tongvis te ontwijken. «Zelfs als we op schol gaan vissen krijgen we gegarandeerd ook tong in onze netten. Principieel vinden we het onjuist om die tong uit te selekteren en vervolgens als dode vis weer in zee te gooien», aldus de vissers.

Het is volgens de vissers technisch niet mogelijk en financieel niet verantwoord alleen schol aan te voeren en geen tong. De overkoepelende «Stichting van de Nederlandse Zeevisserij» in Den Haag heeft te egrafisch aan minister Van der Stee van Landbouw en Visserij gevraagd, op de kortst mogelijke termijn maatregelen te nemen tot instandhouding van het vlootbestand. De stichting signaleert grote onrust onder de door het tongaanvoerverbod getroffen vissers. Met haar telegram bedoelt de stichting niet dat de tongvisserij dit jaar nog zou moeten worden hervat. Wel blijft ze denken aan de stilligpremie voor tijdelijk uit de visserijvaart genomen schepen.

Er zijn nu al zoveel schepen aangemeld voor de verdubbelde saneringspremie dat men al van een redelijke sanering kan spreken. Voor wat er van de vissersvloot overblijft wil men graag die stilligpremie als overbrugging. Ook is daarmee te voorkomen dat bemanningen verdwijnen. De onlangs door de overheid bekend gemaakte kredietgarantiemaatregelen vindt dr. Kranenburg, voorzitter van de stichting, niet helemaal voldoende. Voor vissers die niet overdreven in de schulden zitten zijn de ergste moeilijkheden ermee op te vangen. Kranenburg gelooft niet dat de scholaanvoer zoveel minder behoeft te worden nu een deel van de visserijvloot binnen blijft. De Urkers, die de schol willen laten zwemmen, zijn tongspecialisten, en hoe meer men op tong gespecialiseerd is, hoe moeilijker het is aan iets anders te beginnen.

Totdaar dit artikel. Wat zal er bij ons gebeuren, zo er een tongaanvoer verbod tot stand komt?

Welke hulpmaatregelen zullen er komen. Gelukkig dat onze vloot veel geslonken is en in verhouding weinig nieuwe vaartuigen bijkwamen, waar in Holland men er in de bouw steeds is op los gegaan.

Wij hebben een verder modernisering van de vloot dringend nodig, maar..... niet zonder ernstige steun van de FEOGA.

P. VANDENBERGHE

MINISTER VAN LANDBOUW RIEP NAT. VISSERIJKOMMISSIE BIJEEN

Ingevolge een vergissing hebben wij vorige week een verkeerd artikel gepubliceerd onder bovenstaande hoofding. In huidig nummer geven wij nu weer in welke omstandigheden minister Lavens van het departement van Landbouw de Nationale Visserijkommissie bijeen riep. Met uiteraard onze verontschuldiging voor de begane fout.

We vernemen dat minister Lavens woord heeft gehouden en zijn belofte gedaan op onze vraag op de doopplechtigheid van de heer Vanderveens vaarttuig, is nagekomen. Zijn secretaris-generaal heeft verleden vrijdag de nationale visserijkommissie samengeroepen.

Spijtig genoeg waren de aangezochte volksvertegenwoordigers niet opgekomen, daar ze in het parlement moesten zijn om te stemmen over de fusies van de gemeenten.

De Rederscentrale had waarschijnlijk gemeend niet voldoende haar zaak te kunnen verdedigen want in plaats van de vroegere drie afgevaardigden was zij met niet minder dan 7 mensen afgekomen. Buiten de afgevaardigde van de minister van Landbouw waren ook vertegenwoordigers aanwezig van de minister van Verkeerswezen, Sociale Voorzorg en Economische Zaken.

Ter bespreking lag een document ter tafel waarin de visserij vraagt dat de overheid zou ter hulp komen inzake gasoil, slooppremie, RMZ, enz. Daarvoor heeft men een jaar tijd nodig gehad om dit voor te bereiden.

De minister van Landbouw heeft er echter reeds herhaaldelijk op gewezen dat ook het bedrijf zelf een positieve inbreng moet doen door zich te reorganiseren, door zelf de aangevoerde vis te commercialiseren, enz. Daaromtrent echter zou de rederscentrale in gebreke gebleven zijn en tot nu toe wacht men op die positieve voorstellen.

Het is dan ook te betreuren dat de afvaardiging van Rederscentrale zelf onderling in discussie zou gekomen zijn over de slooppremie. Inderdaad, elk spreekt daar voor zijn eigen kapel.

Hoe is het mogelijk om na bijna een gans jaar vergaderen en bespreken, maar Brussel te gaan en er tegen mekaar ruzie te gaan maken. Er was namelijk overeengekomen dat zou gevraagd worden de slooppremie van 5.000 fr te verhogen tot 20.000 fr per ton, maar echter met een maximum van 4 miljoen.

Mr Van Lul oordeelde nu ter plaatse, na maandenlange voorbereiding, dat er geen maximum zou mogen voorzien worden, terwijl anderen terecht vrezen dat de minister niet zal bereid zijn, evenmin als de regering, zijn ganse portefeuille zo maar op tafel te smijten. Eens te meer werd hier voor het eigen zaakje gesproken om meer te krijgen van slooppremie dan de kostprijs bij aankoop van verwezen schepen.

Gezien de begrotingsmogelijkheden vreest men terecht dat een slooppremie zonder maximum niet zal worden goedgekeurd, zodat alles zou kunnen blijven bij het vroegere. Nochtans ware 20.000 fr per ton met een maximum van 4 miljoen de oplossing voor de kust en middenslagvisserij.

Er is ook gesproken over de toelage op gasoil, maar daarover kan België niet beslissen, gezien de EEG daartoe de toelating moet geven. Moest de EEG echter bereid zijn ook een subsidie toe te laten voor 1976, dan mag verwacht worden dat onze minister van Landbouw opnieuw een premie zal geven.

Ook hier moet men toegeven dat de afvaardiging geleid door voorzitter en secretaris, geen flits afweten hoe de vorst in de steel zit en waarop in verband hiermede dient gewezen, daar er discriminatie bestaat in prijs in ristournes en voorwaarden tussen de verschillende EEG partners.

Er is weliswaar gezegd dat de duurdere energieprijs niet alleen voor de visserij belangrijk is en dat gans onze nijverheid daaronder lijdt, maar intussen geeft Nederland een grotere subsidie dan België, terwijl de aankoopprijs in Engeland veel lager ligt dan bij ons. Als de EEG er zong moet voor dragen dat alle 9 landen GELIJK kunnen bleef zijn, dan moeten de Belgische reders toch niet worden bemadeld. Maar ook hier was het triestig om zien hoe het vraagstuk door de Rederscentrale ingeleid werd.

De visserijkommissie zal wellicht nog ettelijke vergaderingen nodig hebben vooraleer alle punten besproken zijn en voor dat men tot een eindrapport komt. INTUSSEN VERSTRIJKT DE TIJD en worden de moeilijkheden groter. De schulden van de reders hopen zich op. De toestand is zeer ernstig. Zou men dan niet liever onmiddellijk de miljoenen van vóór vrijgeven?

Maar maar men ons verzekerde, zou de nationale visserijkommissie niet eens over de gelden van vóór spreken, omdat de Rederscentrale dit NIET REALISEERBAAR vindt en daarvoor geen voorstellen heeft gedaan. Wat onaanvaardbaar is, is het feit dat de beheerraad twee jaar geleden voor de afschaffing stemde en dat onder die invloed van de voorzitter, die in een baggermaatschappij familiale belangen schijnt te hebben, dit punt waar 60 miljoen voorhanden zijn, EIGENDOM VAN DE VISSERIJ, zo maar van de agenda wegviel. Hiervoor diende geen beroep gedaan op staatsgeld.

Buiten de goodwill van de Minister van Landbouw, moeten we dus niet zoveel meer verwachten en zal het luiden: ze dronken een glas, pisten een plas en lieten alles zoals het was.

Dat is het resultaat van een triestig beheer in de Rederscentrale, waar het wel mogelijk is aan een sortaris en wedde van meer dan één miljoen frank per jaar te betalen zonder dat daartegen iets gezegd wordt.

P. Vandenberghe. N.B. Heden donderdag werd een nieuwe zitting te Brussel belegd.